

Midnattsropet

Nr 19-20 · 1975 - årg. 15 - pris kr 1: 80

Maranata • Du vår Herre kom!

Apostolisk mission

Läs sid 7-9!

samtal om mission utifrån Jesu ord och exempel från Paulus

BLAND ARBETARLÄNGOR I MAJORNA

ligger anrika Wesleykyrkan
Göteborgsgruppens nya församlingshem. — Bilden —
Sid 2—3

6 bibelskoleelever
om budskapet

JESUS ÄR HERRE

Sid 10—12

BRASILLEN

— ett upprop
Sid 13

och Svensk Veckotidning
bekänner färg på sid 6

Vi har valt en annan kurs

Av
Sven-Åke
Asplund

— Vi tycker den materiella högfärden i vårt land är fruktansvärd, menar ungdomarna i Göteborg i synnerhet bland kristenheten. Därför måste vi välja en annan kurs. Med Guds hjälp har vi nu äntligen fått en fast punkt att arbeta utifrån. Utan stora investeringar, utan statsbidrag och räntor. I stället får vi investera oss själva i Guds verk för tiden är kort.

□ I Midnattsropet nr 4 detta år, läste vi om Wesleykyrkan i i kvarteret Hoppet, en förfallen metodistkyrka från 1896. Inklämd mellan arbetarlängorna på Karl Johansgatan 36 ligger den ett stenkast från fiskhamnen.

Den lilla Maranataförsamlingen upplevde starkt Guds ledning att göra denna 250 m² vid och 10 m höga katedral till ett eget församlingshem. Vi hade hoppats på invigning i våras, men arbetet växte i omfattning ju mer vi jobbade. Det är så med gamla hus.

Brandsyn och hälsovårdsnämnd ställde stora krav, och mången gång sviktade nog tron på att "Hoppet" någonsin skulle fullbordas.

Samtidigt som vi renoverade kyrksalen bedrevs verksamhet i det mindre samlingsrummet som en nödlösning. Nu är det serveringsrum.

"Hoppet" fullbordat

Den 27 september var emellertid "Hoppet" fullbordat i den meningen att vi kunde inbjudas till invigningshögtid. Vänner från hela landet strålade samman och upplevde Ordet och Andens gemenskap. Därefter följde bibelstudier med Arne Imsen varje eftermiddag kl. 15.00 hela veckan, och meningen är att de skall pågå hela hös-

ten. På kvällarna har vi laddade väckelsemöten och många får möta Gud.

Ja vi upplever i sanning att Gud är med oss. Verksamheten har blivit kolossalt förändrad och nu gäller det verkligen att fortsätta kämpa trons goda kamp och vinna själar för Guds rike. Det gäller att välja mellan fortsatt intensiv kamp eller stagnation och avfall. Vi vet att hela kristenheten i stort är fjättrad i Mammons bojar. Milionkronorskyrkor drar höga räntor och kräver oftast statsbidrag med därmed följande kontroll och insyn. Och där man inte är beroende av statsbidrag, går förmodligen hela kollekten till löpande utgifter som hyror, räntor, predikantlöner osv.

Vi har valt en helt annan kurs, vi tycker att den materiella högfärden är mer än fruktansvärd i vårt land. Med Guds hjälp har vi äntligen fått en fast punkt att arbeta ifrån i Göteborg; utan statsbidrag, räntor och stora investeringar. Vi investerar oss själva i Guds verk. Vår tid är så dyrbar att vi måste köpa den. Snart skall ingen tid mer givas, natten kommer då ingen kan verka.

Sven Åke Asplund

PG 72 32 69-7
stöd arbetet
i Göteborg!

Mannen med måtsnöret heter Folke Jakobsson. 250 m² och tio meter till taket mäter det nya församlingshemmet i det riktiga Göteborg mellan arbetarlängorna i Majorna ett stenkast ifrån fiskhamnen.

Fr v ser vi Gertrud och Tage Johansson och Mats Emanuelsson som tillsammans målat och fejat ända fram till invigningshelgen.

— Det var väckelse-tider och TB Barrat predikade ofta här

Ester Svensson berättar minnen från sekelskiftet i Wesleykyrkan för Stina F.

— När jag fick reda på att den gamla Wesleykyrkan stod tom, började jag be till Gud att Maranataförsamlingen skulle få den. Jag visste att den saknade egen möteslokal.

Den som berättar detta är en gammal frälsningsofficer och sedermera baptistpastors hustru. Nu sitter hon som över åttioårig änka i en pensionärslägenhet i Göteborg. I många år har hon prenumererat på Midnattsropet, och om än kropppen vissnar, och hon inte som förr kan stå vid fronten och erövra riken och människosjälar för Herren, så är Ester mycket aktiv vid trossen. MR får orsak att senare återkomma till Ester Svenssons levnadsberättelse.

Barratt kom ofta

— Vid tolv års ålder satt jag en gång i Wesleykyrkan och hörde en kinamissionär som visade oss de små skor som kinesfruar fick tvinga in sina fötter i. Hon berättade om deras tro. Jag tyckte det var så hemskt, och jag lovade Gud att när jag blev vuxen, skulle jag åka ut och berätta för dem om Jesus. I Wesleykyrkan var det faktiskt jag upplevde min kallelse.

Säkert är det många fler än Ester

Svensson som i just denna lokal vikt sina liv i Guds tjänst. Det var väckelse bland metodisterna vid sekelskiftet, och T. B. Barratt kom ofta och predikade i metodistförsamlingarna.

Renässans

Jag som varit med om Johannelunds renässans som redskap i väckelsens tjänst, fylldes av den där Johannelunds-känslan, när jag kom in Wesleykyrkans återställda möteslokal. Taket var högt, sången steg, och de gamla ärevärdiga kyrkfönstren dallrade litet förundrat med i maranata-takten. Ute på gatan samlades en hel skara av Majornas många ungdomar och äldre som lever sin värld på gatorna runt de skumma hamnkvarteren. Majorna är ett angeläget missionsområde i Göteborg. Man anar en Guds plan bakom att Maranataförsamlingen placerats där.

Gud, låt Wesleykyrkan åter fyllas med människor som hungrar och törstar efter rättfärdighet! Fräls många, och gör dem till pionjärer och väckelsekristna, som påskyndar Guds dags tillkommelse! □

Arne Imsen:

Evangelium — legalt eller illegalt?

Under 60-talet utsattes Maranata på grund av sina verksamhetsformer för häftiga attacker från kristet håll. Det märkliga har skett, att de som mest attackerade verksamhetsformerna undan för undan tagit upp dem i sin egen verksamhet. Emellertid måste konstateras, att Maranatas uppgift ingalunda kan vara att utrusta kristenheten med enbart nya verksamhetsformer. Det finns naturligtvis en mycket djupare och allvarigare målsättning bakom.

För att förstå situationen måste även de läromässiga synpunkterna tas med. Hit hör vad jag vill kalla den fullständiga uppgörelsen med det etablerade, vilket tagit sig uttryck i parollen "utanför lägret". Att gå utanför lägret har dock inte en så snäv betydelse, att det enbart skulle innebära att lämna pingströrelsen eller statskyrkan. Det gäller även att göra upp med den förslavande materialismen och ta itu med andra konkreta frågor såsom skolsituationen, kriminalvården, sjukvården och socialvården.

Vad beror det på, att vi exempelvis inte har reagerat mot skolsituationen? Vi skickar ju fortfarande våra barn till skolorna utan att tänka på vad det innebär. Vi överlämnar i praktiken föräldransvaret och överför det på samhället. Fastän vi vet, att i den undervisning, som idag bedrivs i skolorna, gradvis fördärvar och bryter ned de ungas sinnen, tillåter vi samhället att fostra våra barn. När de kommer upp i 20-årsåldern är de ofta så nerbrända och förbrukade i både intellektuellt och moraliskt avseende, att de knappast går att nå med evangelium. Skall vi tillåta detta utan att reagera?

Skall jag idag vara ärlig och uppriktig som predikant, måste jag i sanningens namn anmoda människor att dagligen begå lagbrott. Om vi lojalt följer de regler som samhället snärjt oss med, då klarar vi visserligen karriären, lönen och anställningen. Men jag förstår inte, hur vi klarar vårt samvete.

Jag kan inte finna annat än, att jag måste säga åt den kristne läraren, att hans upp-

gift är i första hand att vara vittne och i andra hand vara pedagog. Men då har jag uppmanat vederbörande att begå lagbrott. Man får nämligen inte tala till eleverna så, att man använder katedern till predikstol. Det finns ingen möjlighet att idag vara kristen lärare utan att bryta mot gällande reglemente och lagstiftning. Jag tror personligen, att den lärare som tar sin sak på allvar kvalificerar sig för suspension, omhändertagande, förtidspensionering eller mentalsjukhus.

Om vi ser på situationen inom socialvården, finner vi att samma sak gäller där. Den socionom och kurator, som ser den eviga identiteten hos människan/klienten, upptäcker att hon inte bara är en biologisk varelse och ett nervknippe med socialt beteckande betingat av omständigheter och miljö. Klienten är en människa med mycket djupare problem än de sociala institutionerna förmår att pejla. Det räcker inte med lite socialbidrag, psykoterapi eller medicinsk behandling. Det måste till ett frälsningsunder, därför att människans problem handlar om skuld på grund av synd.

Lojal — mot vem?

Sjukvårdsbiträdet, sjuksköterskan och läkaren har andra människors liv i sin hand. Vi har lärt oss att använda sprutor, och vi vet hur vi skall åstadkomma smärtlindring. Människor sövs ner vid ingången och övergången till det okända för att det skall bli mjukt och behagligt. Vi är rädda för ångestreaktionerna inför döden. Så ställer vi den medicinska tekniken i sekulariserade människors händer. Det sista en människa fick här i tiden var en morfinspruta, som gjorde det omöjligt för henne att åkalla namnet Jesus.

Du kristne kurator, läkare eller sjuksköterska — du sitter inne med lösningen för enskilda individer, men du har lärt dig att i lojalitetens namn tiga. Du säger ingenting om Jesus, bara skriver ut dina rekommendationer, och människorna pas-

serar förbi dig. Men kom ihåg — du skall möta dem ännu en gång vid evighetens domstol.

Låt oss ta upp en annan sak! Tiotusentals icke önskvärda människoliv expedieras idag från rätten att leva redan i fosterstadiet. Hela den medicinska tekniken är ställd i dödandets tjänst. Det kan väl inte vara en tillfällighet? Det har med vår totala syn på själva livet att göra. Vi har förlorat evighetsperspektivet, varigenom människan degraderats till att bli betraktad enbart som en animalisk driftsvarelse.

Kristna män blir mördare?

Det är knappast någon tillfällighet heller, att vi kan vara så likgiltiga inför värnpliktsfrågan. Hur kan vi i Guds namn hävda, att unga män skall inrangeras i krigsmakten, den mest vidriga institution, som existerar i samhället? Hur kan vi med Guds ord kräva, att unga män skall förödmjukas till kanonmat? Tänk att kristna unga män skall utbildas i mördandets tjänst, lära sig att på det mest raffinerade sätt skjuta sin medmänniska, premieras för det de har uträttat — mord en gros, och sedan säga, att detta har Gud förordnat.

Det är självklart, att vi drar oss så långt bort som det över huvud taget går från sådan hantering. Ändå kan man i kristna led indigneras över att unga människor vägrar ta en kulspruta i sina händer, vägrar lyda order och vägra döda den man som Jesus Kristus lidit döden för. Nog har väl ändå Jesus lidit döden för hela världen och inte bara för svenskar!

Gud har inte placerat stål, trotyl, bly eller andra mordvapen i våra händer. Han har visat oss korsets väg och sagt, att den som tager sitt kors på sig och efterföljer Jesus, den är hans lärjunge.

Jag bryter alltså mot lagen, när jag säger åt unga människor, att den som skall följa Jesus kan inte vara med vare sig i att fälla atombomben, som inom loppet av någon sekund dödar några hundra tusen eller

någon miljon människor, eller vara med om att tillverka några vapen och göra dem funktionsdugliga.

Jag är frestad att gå ytterligare ett steg och visa vad som kommer att ske i förlängningen av de totalitära anspråk, som samhället i allt högre grad ställer på sina medborgare. Snart kommer datatekniken och tar hand om hela människosläktet i partiknippen. Alla maktmedel skall överföras till ett enda maktorgan. I Uppenbarelseboken ser vi vad det till slut handlar om. Då kommer det ej att gälla enbart vårdssituationen eller skolsituationen utan själva den fysiska existensen. Man får inte köpa eller sälja, om man inte är märkt med antikrists märke.

Hur har vi kunnat tiga?

Nu är frågan den: Hur skall den kristna församlingen reagera och fungera i en allt trängre situation?

Jesus har kallat oss att gå ut i hela världen och göra alla folk till lärjungar. Har man fått den kallelsen, spekulerar man inte i effekter, om det är populärt eller ej. Då har man en sak att göra, nämligen handla. Hur sedan samtiden dömer våra metoder är av underordnad betydelse. Vad som kommer att ha betydelse är möjligen historiens vittnesbörd genom dem som tagit ställning till budskapet och inte till metoden.

Ingen i helvetet kommer att tacka mig för att jag nöjde mig med att arbeta inom de ramar, som samhället gav oss. Ingen i helvetet kommer heller att tacka mig för att jag teg, när namnet Jesus hånades eller när hans budskap förvanskades.

Hur har vi kunnat tiga i så många år? Varför vrider vi oss inte i vända, då vi ser hur Jesu budskap behandlas t.ex. genom alla massmedia? Man stympar evangeliet och gör det till en inomvärldslig reformlära. Man gör det till ett socialt budskap utan himmel och utan helvete och man får ett evangelium utan skuld och nåd. Man får ett evangelium med en falsk kärlek, en falsk barmhärtighet och en falsk kristusbild.

Jag tror inte, att våra aktioner kommer att stoppa utvecklingen. Den kommer att gå vidare. Vad jag däremot hoppas är att vi genom våra aktioner skall kunna vinna en och annan för himmelen. Ingen i helvetet kommer att tacka mig, därför att jag teg. Ingen i himlen kommer heller att klandra mig, för att jag vann dem på illegala vägar.

Det är min skyldighet att se till att människorna får ett oförfalskat evangelium. Jag ställer därför icke frågan, om det sker på legala eller illegala vägar. För mig gäller frågan: Är det nödvändigt att människor nås med evangelium? Därpå svarar jag ett obetingat ja.

Vad var det Jesus gjorde? Vid ett tillfälle befallde han sina lärjungar att gå in i byn. Där skulle de finna en åsna stå bunden.

forts. sid. 16

Ett tidens tecken

Tungotal i påvekyrkan

— Tanken på en tungomålstalande påve i spetsen för en fallen och förenad kristenhet är plötsligt inte så verklighetsfrämmande längre, skriver vår utpost i Värmland *Mats Jansson* efter att ha besökt en profetisk vecka i en pingstkyrka.

Flera än ett tecken tyder på att pingströrelsen nu tagit de första stegen i den stora allkristna marschen mot Rom.

Och det tycks inte finnas någon som beräknat kostnaderna för denna vandring ut och bort från Nya Testamentets tro, lära och praxis, där tungomålstalande — inte efterföljelsen — är högsta kriterium på kristendom.

Lördagkväll, den 13/9 1975. I en västsvensk stad har pingstförsamlingen avslutning på en "profetisk vecka". Det är en pastor, som rest mycket i Israel, träffat israeliska politiker och statsmän och läst mycket om landet, som nu har talat om judarna och de bibliska profetiorna. Avslutningsmötet hålls i en stor skola, fylld av människor från alla stadens församlingar. En kyrkosångare, "känd i USA", sjunger några ytterst finlipade sånger. Så träder den Israel-kunnige pastorn fram med sin

förkunnelse, citerar politiker, generaler, kommunikéer och Bibeln. Han konstaterar att fikonsträdet knoppas, och nu väntar han sig den stora väckelsen. Petrus var lite tidigt ute på pingstdagen, när han citerade Joels profetia om Guds Ande över allt kött. Nu har den verkliga, hela och fulla uppfyllelsen börjat. I domkyrkan i Göteborg har man talat i tungor. T. o. m. i påvens omgivning har man börjat tala i tungor!

Ensam röst

"Antikristlig väckelse!" ropar en ensam röst långt bak i aulan. "Nej, när Antikrist kommer, är församlingen redan uppryckt. Det här är Guds verk. Jag har predikat i flera statskyrkor, och där är det väldigt öppet", förklarar den "profetiske" pastorn och avslutar sin predikan. Sedan stiger pingstförsamlingens pastor upp och rekommenderar boken "Tidens tecken", som säljs billigt utanför.

Och jag själv tycker jag att jag redan har sett ett så tydligt tidens tecken, att jag nästan ryser. Tanken på en tungomålstalande påve som ledare för en förenad, avfallen kristenhet är plötsligt inte så verklighetsfrämmande längre.

MATS JANSSON

★ *JULNUMRET* ★

Ute i början av december.

Beställ antal ex redan nu.

Midnattsropet Box 344

101 24 Stockholm

Svensk Veckotidning om radiosändningarna: – Så naivt, så det är genant

Nya
orgeln
i Imanuel
600 000:–
Genant?

Vad menar Svt?

Svensk Veckotidning har bekant färg. Skammens rodnad sprider sig på redaktionen efter några timmars evangeliska radiosändningar via vår station Utanför lägret. Svenska Missionsförbundets pressorgan, en av vårt lands största langare av skövin och otrosgift, finner situationen så penibel att man rodnar inför hela svenska folket.

Det är ett tag sedan nu Maranata trädde in i kultursamhället och orsakade liknande genans. Då förnekade Svensk Veckotidning allt släktskap och förpassade "Maranata och andra demonier" till de utomkristna extatiska religionsformerna, till okultur och primitivism.

Lektorn och sedermera pneumatologen Erland Sundström fann snabbt sin roll och undrade hur "en så i grunden okristen rörelse, så avfallen från Nya Testamentets lära, kunde utöva inflytande på fromt folk".

Man kan knappast begära att vi som är unga skall hysa någon större vördnad för dessa moderna inkvisitörer, som borde vara fäder i Kristus. Det är vår plikt att avslöja och avvärja dessa blinda ledare. Ett starkt skäl till civil olydnad.

Den här gången är skribenten anonym. Av stilen att döma en mycket etablerad och ännu mer indignerad borgarsjäl, som rakt igenom talar de etablerades och besuttnas språk. Hur kan man annars för-

nedra sig till att förmedla den förljugna verklighetsbeskrivning, som alltid spekulerar i effekterna men aldrig söker motiven.

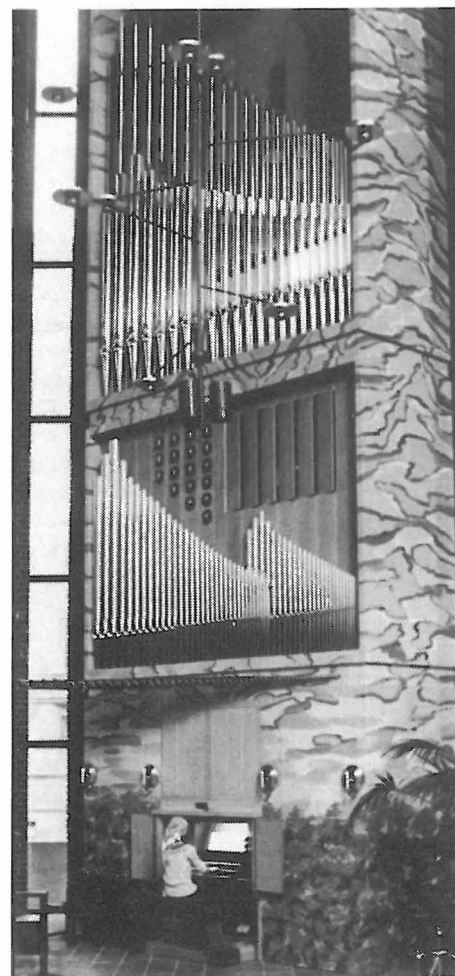
Svensk Veckotidning känner sig generad. Men man är inte generad över åttiomiljoner kronorskomplexet vid Birger Jarlsgatan. Inte heller över den nyinstallerade orgeln, värd en halv miljon – en orgel som kanske två eller tre förmår traktera och som knappast annat än en förfinad minoritet förmår att uppskatta. På den kan man möjligen spela Ödessymfonien när världen går under i svält och elände.

Det är nog ingen risk att kretsarna kring denna lyxkyrka skall kunna reagera normalt. Inte heller inför de två dopsatirerna, som tvingar dopkandidaten att ta ställning, där husteologerna tvekat och kompromissat. Inte heller inför de tolv helgonlika apostlarna upphängda på väggen.

SMF, som har både tid och råd att vältra sig i lyx och kultur, behöver aldrig arbeta illegalt. Och hur skulle det se ut, om denna pampspäckade samling skulle protestera och bege sig ut på trons äventyr utanför Svea Rikes lagar och normer.

Förresten orkar dom inte.

Redaktionen för
radiostationen Utanför lägret

Inför problematiken i världen samtalar Arne Imsen här om det urkristna missionsideal som måste bli vårt

Apostolisk mission

via handel och hantverk
till människornas hjärtan

Det finns två typer av yrken, som på ett alldeles särskilt sätt haft Guds välsignelse med sig. Det är handel och hantverk.

Handeln var ett av de första yrkena, som vi känner till från historien, och den har varit av enorm betydelse för mänskosläktet. Satan har därför också varit speciellt angelägen om att få hand om allt som har med handel att göra. Det har han även lyckats med.

Även hantverket är ett av de yrken, som tillfört mänskligheten störst välsignelse. Det kunde åtminstone sägas, innan industrialismen kom och profiten blev en avgörande faktor. När industrialismen slog igenom, skulle man tjäna så mycket som möjligt för så lite arbete som möjligt. I äldre tid gällde det maximalt arbete för nödortfikt uppehälle.

I väckelsetider har alltid handeln och hantverket spelat stor roll. Genom att studera handeln i urkristen tid, kan vi se hur evangeliet spreds. Det skedde nämligen inte genom ett predikantskrå utan genom köpmän och hantverkare. En av dessa köpmän och hantverkare var purpurkrämerskan Lydia, som hade en färghandel i Filippi. En annan var tältmakaren Saulus av Tarsus.

Vänd

Paulus sydde tält för nödortfött uppehälle...

Som rabbin hade Paulus lärt sig ett hantverk, därför att det tillhörde en rabbins utbildning. På många platser hjälpte det honom att etablera kontakter. Det förde honom nämligen i kontakt med andra som hade samma hantverk som han.

Paulus sydde tält, naturligtvis inte för att bo i dem, utan för att sälja dem. Därför talade han också om att hans händer skaffat nödortfött uppehälle både åt honom själv och åt hans medarbetare. Vid ett tillfälle sade han sig ha predikat evangelium utan någon som helst ekonomisk vederläggning. Han sade sig vara fri och oberoende på alla områden. Han hade försörjt sig själv och sina medarbetare och till och med tagit ansvar för försörjning av hela församlingar under akuta perioder. Paulus väntade alltså inte på att de ekonomiska konjunkturer skulle bli bättre. Han skapade ständigt någonting själv och möjliggjorde så att evangelium spreds genom en egen kreativ verksamhet.

Hade även vi fattat innebörden av Paulus' tillvägagångssätt och gjort på samma sätt, skulle mycket ha vunnits för Guds rike. Att vi inte lyckats åstadkomma utjämning och genomföra det urkristna jämlikhetsidealet i församlingarna får vi väl även se som en av orsakerna till problematiken i världen idag.

Särskilt allvarig är kanske utvecklingen inom de egna kristna leden. I stället för att tala om den urkristna församlingen, talar man om det kristna samhället. Man tror att man med kristna värderingar skall kunna påverka samhället i kristen riktning. Det är dock ingenting annat än ett fattigdomsbevis att gå ut och kräva, att samhället skall uppnå ideal, som de kristna själva inte förmått att genomföra i sina egna församlingar. Tänk att världen ännu saknar i den konkreta situationen bland de kristna ett levande bevis på att vi genom Jesus Kristus fötts in i en helig brödragemenskap, där sociala gränser uttraderats!

Avväpnade

Jesus hade ett fattigdomsideal, som han predikade. Då han sände ut sina lärjungar gick han t.o.m. så långt, att han befälde dem att inte ta med sig skor, ränsel, penningpung eller svärd, dvs. de skulle vara avväpnade alla inomvärldsliga maktmedel. Detta var i sin tur förutsättningen för att

senare kunna delegera dem gudomlig makt, så att de skulle kunna driva ut onda andar, näpsa sjukdomar och demonstrera de övernaturliga krafterna.

Eftersom de inte kunde ta med sig någon ränsel, kunde ingen hamstra någonting. Så bestämde han aktionsraden för deras verksamhet. De kunde inte gå längre än hungern tillät. Deras egna fysiska behov under vägen förde dem in i hemmen och i kontakt med människor med andliga behov. De gick in, och sättet på vilket de blev mottagna avgjorde om himmelens resurser kom till bruk. Då de hungriga predikanterna blivit mätta vid det bord som dukats för dem, lämnade de hemmet utan att det fanns en enda sjuk kvar. Genom sina egna behov kom de i kontakt med behovets barn. Lärjungarnas materiella behov mättades, så att de i sin tur kunde vara med och fylla andliga behov.

De sålde sina jordagods

Församlingen måste återvända till sitt ursprung, om den med kraft skall kunna säga: "Silver och guld har vi icke, men det vi har ger vi. I Jesu Kristi nasaréens namn, stå upp och gå!"

Nu ropar vi i stället: "Silver och guld har vi, men vi har ingen kraft!"

Vi ser alltså att den urkristna församlingen direkt praktiserade Jesu undervisning. Den bejakade fattigdomsidealet och avväpnade sig sina materiella resurser så långt, att den i en given situation hamnade i ekonomiskt underläge och måste vädja till andra församlingar om hjälp. Man gjorde sig av med alla sina ekonomiska tillgångar, man sålde sina jordagods och vad man eljest ägde och lade ner betalningen för apostlarnas fötter. Därigenom förvandlades medlen omedelbart till mission, och Guds verk gick vidare.

Församlingarna blev ekonomiskt utblottade. Det kunde se felaktigt ut, men det var en riktig utveckling. Så fort man skaffar sig ekonomiska resurser, uppstår nämligen frestelser till maktmissbruk. Församlingarna gjorde sig alltså fullständigt beroende, i förstör av syskonens insatser. När inte heller längre de hade resurser att bistå, vädjade man till dotterförsamlingar-

na, som uppstått genom deras egen mission.

Det var dock inte bara ett ekonomiskt utbyte som ägde rum. Genom sina gåvor fick man strömmar av andliga välsignelser tillbaka. Så gick evangelium vidare genom de nya resurser, som ständigt skapades.

Paulus påskyndade således inledningen till en metodisk verksamhet, som gick ut på att hela tiden skapa nya resurser för nya insatser på nya områden. När man intagit ett område, överförde man medlen till ett annat för att hela tiden skapa nya resurser.

Paulus gick så långt att han menade, att detta tillvägagångssätt var nödvändigt för att tron skulle kunna växa till. Därigenom att området vidgades och nåden kom allt flera till del, skulle tron växa. Paulus var rädd för stagnation och förpuppning, varför han hela tiden strävade efter att vidga gränserna från område till område. Således ser vi hur verksamheten gestaltade sig i handel och hantverk å ena sidan, samt offerliv och gudstjänstliv å den andra. Alltsammans samverkade till en oerhörd intensiv och framgångsrik verksamhet.

Knacka på dörrarna

Vi får nästan tacka Gud för att Paulus blev fångslad. Annars hade vi inte haft något av hans brev. Paulus hade aldrig tid att vara stilla, och därför satte Gud in honom i fångelse, där han fick skriva. Då Paulus var fri arbetade han, då han var fånge skrev han. Men hela tiden predikade han.

Det berättas att man förvandlade fångelsecellerna till gudstjänstlokaler. Det påstås, att man fick byta fångvakt i fångelset varannan timme, därför att de som hade befunnit sig i Paulus' närhet under mer än två timmar, blev omvända.

Paulus predikade för alla. Till sist nådde hans ord ända upp till kejsarens hus. Med tiden hade man nämligen blivit så nyfiken på Paulus, att statscheferna arrangerade tillfällen att få träffa honom. Statscheferna hade fått ett sådant förtroende för hans förvalterskap, att de hoppades möta honom och få pengar av honom — den fattigaste människa som krupit fram här på jorden.

Var fick då Paulus sina resurser ifrån?

Brasilien brukar kallas väckelsernas land. Men ännu är det långt mellan fattig och rik.

Att vi inte lyckats åstadkomma utjämning och genomföra det urkristna jämlikhetsidealet i församlingarna får vi väl även se som en av orsakerna till problematiken i världen i dag.

Han hade ställt allt vad han ägde till Herrens förfogande, och därför kom allt vad han gjorde att bli till mission. Vi tror ofta att vi blir missionärer, om vi blir ordinerade till det av en kristen församling och kommer till en annan kontinent. Det är fel. Är man inte missionär hemma, blir man det inte borta. Man blir inte heller predikant för att man börjar predika. Det är man född till. En människa som fått en predikantkallelse kan arbeta med precis vad som helst och finner allting lika intressant. Han sitter aldrig och väntar på det stora tillfället utan arbetar både sent och tidigt med evangelium, både inför publik och anonymt. En predikant är ingen dagdrivare. Finner han inga andra möjligheter att nå ut med sitt budskap, kan han alltid gå ut med tidningar och trakatter och knocka på dörrarna.

En del säger att de måste bedja. Så kan de börja bedja sig in i en fullständigt väsensfrämmande tillvaro. Visst skall vi bedja, men om bönen blir en flykt bort från arbete, kommer man in i en verklighetsfrämmande värld. Är bönen en del av arbetet, blir det dock harmoni i gudslivet.

En sak står klar. Man kan förvandla allting till missionsmedel, bara man är gripen av missionens ande. Hur kan vi säga att vi inte har möjligheter att missionera? Vi har ju alla en kropp. Bibeln talar om att våra lemmar skall vara vapen i rättfärdighetens tjänst. Det är jag själv som bestämmer, om min kropp skall bli ett Andens tempel eller ett avgudatempel. Antingen blir vi kristusdyrkare eller avgudadyrkare.

Gud pensionerar ingen vid 67

Jag tänker på flera sätt vi kan skaffa fram missionsmedel. Jag tänker på pensionärerna, som håller på att mögla bort i vårt samhälle. De måste få något att göra. Gud pensionerar inte människor vid 67 års ålder. Så länge de är här, skall de vara i tjänst för Herren. Det är inte säkert att de orkar så mycket, men den tid de orkar, skall de vara i tjänst. De skall känna att de inte är ställda på undantag.

Vi kallar på dem vid högtidliga tillfällen, när vi har minnesgudstjänster. Då får de berätta om vad som skedde för femtio år

sedan. Så skall det naturligtvis inte vara. Pensionärerna måste få en meningsfull uppgift, och den uppgiften måste vi bereda dem.

Vi har alla fått möjligheter att missionera genom att alla har fått *tid*. När vi skall tjäna Gud brukar vi dock säga: "Vi har inte tid." Jag skulle bara vilja fråga: Hur har vi fått tiden? Har vi stulit den eller har vi fått den? Det heter: "Ingen tid skall givas mer". Följaktligen är tiden en gåva. Den är ett mått, och det är vi som bestämmer innehållet i den. Gud har givit oss full frihet att förvalta och disponera tiden på det sätt vi själva vill. Därför skall han också en dag kalla oss till ansvar för förvalterskapet.

Skriften manar oss: "Tagen väl i akt vart lägligt tillfälle." De lägliga tillfällena är få. Tyvärr brukar de också alltför ofta gå oss förbi. Följden blir att vi måste konstruera egna tillfällen. Det är därför resultaten också blir därefter.

Vi stressar mellan 7 och 17

Nog måste det väl vara fel någonstans, när människor nästan stressar livet av sig mellan kl. 7 och kl. 17 på vardagarna, bara för att komma hem och använda kvällen för att titta på TV. Det är knappt att man orkar reservera söndagskvällen för ett väckelsemöte.

Sanningen är den att det är andra krafter vi kompromissar med, när vi påstår att vi har så ont om tid. Det fanns tider då man arbetade upp till 16 timmar om dygnet och ändå hann med Guds verk. Vi har blivit alltför självupptagna och gripna av självmedömkan. Ju mer vi ägnar tid åt oss själva, desto mera tid behöver vi också för oss själva. Ju mindre tid vi får för oss själva, desto lyckligare blir vi.

Till sist vill jag ge denna uppmaning: Låt Jesus få alla våra medel, all vår tid och hela vår kropp! Låt alltsammans ske i harmoni med Guds vilja! Vi kan börja i det lilla. Det är möjligt att vi inte är redo att göra oss av med allt. Vi kanske inte kan sälja våra jordegendomar som man gjorde i urkristen tid. Vi kan dock börja med att ge av vårt överflöd. Genom att sälja alla våra överflödsprylar, kan vi få stora medel till missionen.

STATEN

upphöjd till Gud

6 elever o

JES

IRENE DAHLBERG, 20, SKELLEFTEA

□ Jesus är Herre! har ropats ut i den här bibelskolan. Vad får det då för konsekvenser — andligt, religiöst, politiskt, kulturellt. Innebär det något nytt att upptäcka att Jesus är Herre? Medför det nya livet också en helt ny livsstil, så att vårt förhållande till omvärlden förändras lika radikalt som vi själva då vi födes på nytt?

Arne Imsen har helt ifrån grunden i sin undervisning tagit upp vad det egentligen betyder att Jesus är Herre. För att på ett rätt sätt förstå det i vår tid måste vi ha ett historiskt perspektiv och klart förstå vad det betydde för apostlarna och den urkristna församlingen.

Då vi i många av Pauli brev läser "Jesus Kristus, vår Herre" är vi på grund av stark påverkan av den konstantinska kristendomen och dess syn på församlingen och dess totala engagemang i tiden knappast medvetna om vilken laddning som låg i dessa ord.

Att påstå att Jesus från Nasaret var Messias var en fruktansvärd utmaning mot judendomen — judarna hade ju korsfäst denne Jesus som en hädare! Om *han* var Messias, den av Gud Smorde hade judarna gjort sig skyldiga till det grövsta av alla brott inför Gud.

□ Brott inför Gud

Att utropa "Jesus är Herre" innebar att av romerska staten bli stämplad som upprorsmakare. Den som inte ville underkasta sig den romerska lagstiftningen eller tillbedja kejsaren utgjorde en politisk fara! Att bekänna att Jesus är Herre var att förneka staten, ty den hade upphöjt sig själv

till Gud och krävde tillbedjan.

— Vi är i samma situation nu! hävdade Arne Imsen i ett bibelstudium. Staten har tagit Guds plats, trängt in på trons territorium och kräver nu vår tillbedjan. Människorna i vårt land är så beroende av staten att de inte kan leva utan dess bidrag! Staten har blivit människornas Gud.

□ Provokation!

Vi måste framställa evangeliet som det är. Provokation heter ett av vapnen vi har för att avslöja vad staten, kyrkan och kultursamhället egentligen representerar. Här kan det inte bli tal om legala eller illegala metoder. Hela Jesu verksamhet var illegal. Aposteln Pauli budskap betraktades som vi sett som illegalt. Hans brev var illegala, de första kristna församlingarna var illegala!

— Den som har det historiska perspektivet klart för sig och vet om fädernas oerhörda kamp kommer att ha full frimodighet att idag försvara och befästa evangelium. På samma starka och provocativa sätt som det fäderna gjorde, konstaterade Arne Imsen en kväll.

— UNGDOMAR! Välj rätt väg! Låt tiden, medlen och kroppen bli Herrens och inte någon annans! Låt Andedopet bli en kraftkälla för martyrium! Bejaka korset i ditt liv och du kommer att uppleva uppståndelsekraften!

Till allt detta skulle svenska, frälsta ungdomar ta ställning den här bibelskolan, Midnattsropet beslöt att samtala med några av dem och höra vad de hade att säga.

bmh

Vi måste förstå situationen

Gick konsumentlinjen på gymnasiet och tänkte fortsätta att så småningom bli barnsköterska. Genom Guds ledning fick hon tillfälle att komma till Stockholm för att hjälpa till i arbetet på Gamla Bro och bo tillsammans med storfamiljen på Johannelund.

Irene berättar i samtal med MR att hon under de veckor hon deltog i bibelskolans undervisning greps oerhört av det profetiska ordets förankring i historien.

— Jag hade aldrig tidigare på ett så belysande sätt hört om Paulus och hans arbetsmetoder. Vad hans budskap betydde för omgivningen och hur man reagerade då man hörde evangelium.

MR: Kan vi följa Paulus exempel?

IRENE: Ja, vi går in i en tid som alltmer liknar den Paulus levde i och enda vägen för oss är att följa Apostlagärningarnas exempel och som den urkristna församlingen hålla oss utanför allt som inte är evangeliskt.

MR: Är du beredd att satsa på detta?

IRENE: Ja, men man måste väl växa in i uppgiften. Det finns mycket inom oss som håller emot. Det blev klart för mig hur tröga och traditionsbundna vi kan vara när jag såg det sätt på vilket Arne Imsen läste och studerade bibeln. Vi läser bibeln men missar en hel massa i texten därför att vi inte förstår situationen och tiden i vilken

i bibelskolan och budskapet US ÄR HERRE

den är inplacerad.

MR: Hur ser du på framtiden nu?

IRENE: Jag tror att Gud inte bara vill mötesverksamhet. Han vill leda oss in i någonting helt nytt för tiden!

EIVOR PALMGREN

Ser församlingens kamp i samhället

Arbetar på heltid på Gamla Bro.

— Det här är den första bibelskola jag deltar i. För mig har det budskap som undervisningen är baserad på blivit en helt ny grund att stå på i mitt kristna liv. Alla gamla föreställningar får vika och hela den sken- och vår egen föreställningsvärld vi byggt upp rasar samman.

— Det har här blivit klart för mig att vi måste veta på vem vi tror! Undervisningen har dragit upp gränserna på ett helt unikt sätt. Det är sannerligen inget publikfriari men precis vad vårt innersta längtar att höra.

— Den historiska bakgrunden gör att man bättre förstår församlingens kamp i dagens samhälle. Det är oundgängligt att man har detta perspektiv klart för sig. Om vi tar vår tro på allvar tror jag vi kommer att få uppleva detsamma som de första kristna och de väckelsekristna historien igenom fått gå igenom.

— Jag upplever en stor tacksamhet till Gud för undervisningen och ett ansvar att förmedla vår kunskap vidare.

GÜNTER SIMONSSON, 18,

Kämpar själv med värnplikten

Helsingborg. Tillhör Filadelfiaförsamlingen och studerar sista året i gymnasieskolan 2-årig kemisk-teknisk linje.

— Det är den första egentliga bibelskola som jag deltar i. Mina föräldrar prenumererar på Midnattsropet. Så fick jag se annonsen och beslutade mig för att resa upp och vara med en vecka.

Dessutom trodde jag förut att Maranata var någonting skumt och konstigt. Men jag förnam att Guds Ande talade till mig då jag läste Midnattsropet och jag ville själv uppleva och se vad det handlade om.

— Jag har hört mycket nytt här. Budskapet är unikt. Det är inte ofta man hör förkunnas om församlingen och dess förhållande till omvärlden. Här mötte jag ett kompromisslöst budskap, som inte räds för att stöta sig, utan är redo att ta konsekvenserna av tron.

— Jag skulle gärna vilja förmedla detta budskap vidare. Det är inte ett tillstånd av väckelse i den församling jag tillhör men på platsen där jag bor representerar den mest av andligt liv. Men vad som behövs för att väcka människor är ett rakt budskap. Många kanske stöts bort, men bibeln framhåller ju att ljumheten absolut inte har rum i Guds rike.

— Jag står mycket frågande inför framtiden. Kämpar själv med värnpliktsfrågan. Jag tror nog att jag kommer att totalvägra.

MR: Du kommer alltså redan i den när-

maste framtiden att bli tvingad ta radikala konsekvenser av din tro?

GÜNTER: Ja, dessutom upplever jag att tiden är så kort att jag måste sluta skolan och komma in i en heltidsuppgift för Jesus.

AGNETA ANDERSSON, 19

De urkristnas kamp blir vår

Blev frälst för något år sedan och döptes i Malmköpingskonferensen i år. Kom i kontakt med Maranata genom Eivor och deltar nu för första gången i bibelskolan.

— Allting är nytt för mig. Också själva idén med bibelskola. Det behövs verkligen — många behöver undervisning, inte minst jag som ju är ganska nyfrälst.

— Här har jag fått höra mycket som ofta förbigåtts. Många viktiga faktorer som man knappast ens talar om i en del kristna sammanhang. Jag hade t. ex. aldrig mött den urkristna församlingens kamp — att den kampen är vår. Hade aldrig tänkt på vilka konsekvenser vår tro kan få . . .

— För mig har det blivit *allvarligare* att vara en kristen i dag. Detta måste väl vara ett tecken på att vi är på väg framåt, i rätt riktning.

— Då vi ska *förkroppsliga* budskapet tror jag korsets väg är den enda fram-

Vänd

— Var finns revolutionärerna bland kristen ungdom?

komliga. Att vi är redo att försaka och ta Jesu ord på allvar. Mitt böneämne är att jag ska kunna hålla ut i kampen och vara redo när Jesus kommer. Det finns ingen väg tillbaka!

MOUSSA ABNA AISSA, 24,

Att följa Jesus innebär svårigheter

kommer ursprungligen från Tunisien, via Paris i Frankrike där han studerade data-teknik. Åkte till Sverige för att fortsätta studierna men hamnade bland arabiska bröder i Maranata och mötte Jesus till frälsning i april -74. Det är alltså andra året Moussa deltar i bibelskolan.

— Jag kommer ju från ett helt annat sammanhang och under den tid jag nu vistats i Sverige har jag i alla svåra situationer och under provningar alltid tagit min tillflykt till Guds Ord och bönen. Men för att kunna vara förankrade i Ordet måste vi förstå skrifterna, så att vi inte missuppfattar dem och hamnar fel. Därför har undervisningen haft en stor betydelse för mig, särskilt nu under bibelskolan, men också i den undervisning som ges i församlingen speciellt för utlänningar varje torsdag. Den enkla, elementära bibelundervisningen har lärt mig att se mig själv på ett sunt sätt — en syndare som behöver frälsning!

— Tror personligen att det finns ingen möjlighet att uppleva frälsning och frigörelse i Jesus Kristus om man inte får klart för sig just detta att man är syndare. Annars blir det bara religion, inte levande tro.

— Att det finns så många religioner och sekter i världen tror jag till stor del kyrkan

är skuld till. Nu förstår jag också anledningen och bakgrunden till att kyrkan i Tunisien handlar som den gör. Den har t. ex. ingen mission bland muslimer och det verkar nästan som om versen: "evangelium är en Guds kraft till frälsning för var och en som tror" inte finns med i deras bibel.

— Jag tror inte att det bara i de yttersta dagarna de kristna kommer att få uppleva speciella svårigheter. En individ som blir frälst, och *följer Jesus* kommer att möta svårigheter. Annars undrar jag om det inte är fel någonstans. Dessutom tror jag svårigheter är en nödvändighet...

DAVID SONECSON, 20,

Utanför systemet som snärjer fler och fler

intensivt engagerad i församlingens olika verksamhetsgrenar på Gamla Bro. Ser gatumissionen som en av sina huvuduppgifter. Har bott på Johannelund i något över två års tid.

— Staten har ju blivit speciellt belyst den här bibelskolan. Jag bokstavligen talat slukar alla avslöjanden och är tacksam till Herren Jesus att jag får veta vägen: utanför systemet och den makt sam alltmer blottas och snärjer fler och fler.

— Människor måste få reda på detta! Undervisningen om samhället här är unik och jag tror inte vi kan jämföra den eller finna den på någon kristen högskola.

MR: Vad är nytt för dig denna bibelskola?

DAVID: Bönen om att skördens Herre ska sända ut arbetare till sin skörd har förstärkt mitt inre. Jag vill själv komma i tjänst för Jesus på ett fullkomligare sätt. Och i samband med detta undrar jag var revolutionärerna finns bland ungdomen i de kristna leden. Var finns de som vill göra något för Jesus? Var finns de som vågar ta ställning?

MR: Vad tycker du vi ska göra då?

DAVID: Jag har frågat vad vi ska göra. Jag tror att det enda vi kan göra är att överlämna oss helt åt Jesus. Vår kropp, vår tid. I trogen efterföljelse och lydnad be om nåden att få vandra i hans vilja.

MR: Men vad tror du om framtiden? Hur ska vi visa att vi menar allvar?

DAVID: Jag tror att vi kommer att få stå ensamma. Vi ska inte räkna med att många kommer att förstå oss. Men vi arbetar ju inte för att värva proselyter utan för att frälsa skaror som vandrar på väg mot förtappelsen! Vi måste varna dem annars kommer deras blod att utkrävas av vår hand...

— Jag har tänkt på Lot. Folket i Sodom trodde att han skämtade när han påstod att staden skulle omstörtas. I vår tid tror jag det är viktigt att vi lever som om Jesus verkligen skulle komma när som helst. Att vi varnar människor men också att vi lever som vi förkunnar.

— Många kristna människor säger "Kristus kommer snart" men håller ändå på att samla skatter. Sedan anklagar de dem som gör någonting, tar Jesu snara återkomst på allvar, i handling! De har dömt den rättfärdige skyldig och ställt sig på anklagarnas sida! Vad viktigt det är med efterföljelse!

**Nästa
nummer:
Hela
kassett-
programmet**

Det gäller allting nytt — eller ingenting

Av Mats Jansson

Du får låta en dödsdom gå över ditt syndaelände, och över allt som du var så stolt över och hoppades så mycket på. Alltihop får du ta med dig ned i dopvattnet, och där får du lämna kvar varenda dugg. Ingenting av det där håller för Guds ögon.

"Så vänd nu om till din Gud, håll fast vid kärlek och rätt, och förbida din Gud beständigt!"

(Hos 12:6)

1. Vänd om till din Gud!

Följer du med strömmen? Är du "inte sämre än andra"? Då är du illa ute! Har du någonsin sett stömmen flyta *uppåt*? Nej, lika säkert som strömmen går *utför* och *nedåt* överallt i naturen, lika säkert gör den det, andligt sett. Det är inga människomassor på väg till himlen! Du måste bryta dig ut ur mängden och börja kämpa dig *uppåt*, mot strömmen!

"Gå in genom den trånga porten, ty vid

och bred är den väg som leder till fördärvet, och många är de som går fram på den; och den port är trång och den väg är smal, som leder till livet, och få är de som finner den." (Matt 7:13—14)

Hela mänskligheten är på fel väg, bort från Gud, in i ett allt kompaktare mörker. Det krävs inte bara små, ytliga förändringar. Det räcker inte med förbättringar, påmålningar, kompromisser och en ny miljö. Du måste *födas på nytt*!

Vad som krävs är en 180-graders helomvändning. En rakt motsatt rörelseriktning. Ett helt annorlunda tänkesätt. Fullständigt nya, upp-och-nedvända värderingar. "Den som är minst bland er alla, han är störst." (Luk 9:48). "Den som mister sitt liv, för min skull, han skall finna det." (Matt 10:39). "När jag är svag, då är jag stark." (2 Kor 12:10). En fullkomligt ny syn. En ny herre. En ny tjänst. Ett nytt mål. VÄND OM!

Gud säger inte: "Tag det lite lugnare med det och det! Försök förbättra det och det! Satsa mer på det och det!" Gud säger: *Vänd om!* Helt och hållet. *Allt* det gamla är värdelöst! ("Men allt det som var mig en vinning, det har jag för Kristi skull räknat såsom en förlust. Ja, jag räknar i sanning allt såsom förlust mot det som är långt mer värt: kunskapen om Kristus Jesus, min Herre. Ty det är för hans skull som jag har gått förlustig alltsammans och nu räknar det såsom avskräde, på det att jag må vinna

Kristus." (Fil 3:7—8) All din visdom är dårskap! ("Har icke Gud gjort denna världens visdom till dårskap?" 1 Kor 1:20) Allt det du har förtröstat på måste överges, kastas bort och begravas! (Plocka fram Bibeln och läs Luk 5:28, Gal 2:19—20, 6:14, Ef 4:22—24 och Kol 2:12—13!) Du måste faktiskt först DÖ med Kristus för att få leva med Honom! (Röm 6:3—8)

Gud är inte ett dugg intresserad av att förgylla sorgkanterna på din gamla tillvaro! Här gäller det *allting nytt* — eller ingenting. Signalen är tydlig. Det gäller *uppbrott*. Det gäller *uttåg*. Det gäller att *ryckas loss* loss ur ett sammanhang, så att ingen rot blir kvar. "Låt frälsa er från detta vrånga släkte!" (Apg 2:40)

De skakade världen

Du får låta en dödsdom gå över ditt syndaelände, och över allt som du var så stolt över och hoppades så mycket på. Alltihop får du ta med dig ned i dopvattnet, och där får du lämna kvar varenda dugg. Ingenting av det där håller för Guds ögon. Inför himlens heliga renhet ruttnar det ned till stinkande avskräde. Tack och lov att du får göra dig av med hela barlasten nu, så att Gud får börja luttra fram guld i dig, som blir bestående i hans helighets eld på domens dag!

2. Håll fast vid kärlek och rätt!

Forts. sid. 15

De väntar på vår hjälp NU

Missionärerna Ernst o. Doris Högländer i ett angeläget upprop. Det gäller Brasilien

Jag har haft brev från våra vänner i Brasilien som där kämpar på vidare i Guds verk och rapporterar seger för Guds rike. De väntar på att vi snart ska komma tillbaka för att hjälpa dem och själva längtar vi efter att se dem och få dela gemenskapen — både i seger och provningar — med dem.

Men vi måste redan NU ge dem en hjälpende hand. Bröderna uppe i norr, särskilt broder Antonio i Uberaba och José i Monte Claros står just nu i behov av hjälp ekonomiskt. Vi måste skyndsamt komma dem till hjälp så att de får det allra nödvändigaste till livsuppehälle för sej själva och sin familj.

Låt oss inte glömma Brasilien i våra förböner. Låt oss komma ihåg våra bröder och systrar som kämpar med oss för Guds rikets utbredande, för seger och framgång. De beder för oss!

Med fridshälsningar
ERNST HÖGLANDER

Jag ska aldrig glömma när vi vår förra period i Brasilien kom ut till en fri pingstförsamling. Där fick vi uppleva en underbar väckelse. Vi fick se många frälsta och döpta, helbrägdagjorda och döpta i den helige Ande. Då hade jag haft en bön i mitt hjärta länge att jag skulle få vittna för en människa som aldrig hade hört talas om Jesus. Därute har vi ofta söndagsskola för både stora och små. Så en söndag gick en kvinna förbi, och vi hade som vanligt dörarna på vid gavel. Då såg hon att vi satt där samlade och hon kom in. Jag höll på att undervisa systrarna i Guds Ord och hon satte sig ner där. Jag lade märke till med vilken intensiv längtan hon sög till sig varenda ord som jag sade. När jag såg hennes öppenhet glömde jag faktiskt alla de andra. Jag riktade mig helt till henne som jag såg hade sådan längtan att få höra om Jesus. Och kan du tänka dig, sedan berättade hon för mig att hon hade aldrig hört talas om Jesus. Hon visste ingenting. Jag

var så lycklig! Aldrig kommer jag att glömma den underbara stunden när jag fick vittna för den kvinnan för första gången. Och hon tog emot Jesus som sin personlige Frälsare med detsamma. På tisdagskvällen hade vi bönemöte. Rätt som det var när vi bad och Anden föll över oss så fick jag höra ett sådant klingande, ljuvligt och rent tungotal någonstans. Då fick jag se att det var den kvinnan som satt där och prisade denne Jesus, som hon till nyligen inte vetat någonting om, på Kanaans tungomål. Några dagar senare blev hon döpt till Jesus.

Är det inte underbart, vänner, att vi får vara med i detta härliga att vinna människor för Jesus. Snart kommer Han och du är kallad att vara med. Låt oss i Jesu namn bedja och offra och göra allt för att vinna många själar för Honom.

Doris Höglander
bland folket i
Brasilien

En julgåva från Sverige

"Natten kommer då ingen kan verka." Alla måste vi vara med och hjälpa till att bärga in den sista skörden för himmelen. Herren kallar oss att fungera som vittnen i vår närmaste omgivning. Dina grannar, dina släktingar och dina arbetskamrater väntar att få höra om Jesus.

Herren kallar oss också att fungera som förebedjare för dem som går ut med det frigörande budskapet dit vi inte kan gå.

Idag tänker vi speciellt på våra missionärer, Ernst och Doris Höglander, som arbetat många år i Brasilien, samt andra syskon som kämpar därute. Vi får heller inte glömma vännerna i Spanien, Francisco Perello och församlingen i Castellon. Säkert vill du vara med och stödja genom förbön och offer. Att få en hälsning och en julgåva från maranatavännerna i Sverige blir en extra och kanske nödvändig uppmuntran för dem som arbetar under andra och svårare förhållanden.

Maranatahälsningar
Rune Lundh
missionskassör

FLER KAN GE MER
POSTGIRO 44 10 05-6
Inbetalningskort medföljer

Det gäller . . .

forts. fr. sid. 13

Vad var det Jesus inbjöd sina lärjungar till? Att börja gå till synagogan en gång i veckan? Det gjorde de nog redan. Det var ingenting nytt. Att vara med i blåsorkestrar och strängmusik? Att bli scoutledare? Att turnera i Galileens synagogor och sjunga gospel?

Faktum är, att det är en helt annan ton som möter oss i evangelierna. "Nej *de fostrades i korses skola* / till att känna himmelsrikets makt. Sedan kunde de beträda färdens / såsom Herrens trogna sändebud med *en tro som skakade på världen* / i en ödmjuk ande inför Gud." Det är fråga om krig! Det är fråga om en fruktansvärd utmaning! Genom historien går en ström av martyrernas blod, som visar var Jesu sanna efterföljare har gått fram. De var inga oförargliga stollar. De skakade på världen och möttes av en stormvåg av desperat sataniskt motstånd — och följdes av mäktiga manifestationer av Guds kraft.

Nattfrosten kommer

Det är "en kamp icke mot kött och blod utan mot furstar och världigheter och världshärskare, som råder här i mörkret, mot onskans andemakter i himlarymderna." (Ef 6:12) Vi har en fiende som förfogar över den fruktansvärda giftgas som kallas "sömnaktighetens ande". Vi lever i en värld, som hela tiden blir allt mörkare. En allt fruktansvärdare känslökyla sprider sig bland människorna. Våldet och hänsynslösheten klampar fram och får allt större makt över ungdomens sinnen. Vi närmar oss världshistoriens midnattstimma, och nattfrosten kommer.

Då hörs Jesu stämma mycket allvarligt: "Men skall väl Människosonen, när han kommer, finna tro här på jorden?" (Luk 18:8 "Och därigenom att laglösheten förökas, skall *kärleken hos de flesta kallna*. Men den som är *ståndaktig intill änden*, han skall bli frälst!" (Matt 24:12—13) "Jag

kommer snart: *håll fast* det du har, så att ingen tager din krona!" (Upp 3:11) "HÅLL FAST DIN KÄRLEK OCH RÄTT!"

Skall Frälsaren nödgas säga om dig och mig, när midnattstimman närmar sig, att vi har övergivit vår första kärlek (Upp 2:4)? Eller skall vi "lysa som himlaljus i världen", "mitt ibland ett vrängt och avogt släkte" (Fil 2:15)? Skall vi få vara himlafyrar i världsmörkret, levande vittnesbörd om en uppståndens Frälsare och en segervinnande kärlek? Skall vi få vara glimtar av den tillkommande världens härlighet, återspeglings av den dag som skall gry? "Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har *icke fått makt* därmed." (Joh 1:5) "Var trogen intill döden, så skall jag giva dig livets krona!" (Upp 2:10)

3. Förbida din Gud beständigt!

Enligt en ordbok betyder "förbida" att vänta med *tålmod, hopp och förtröstan* på något. Där har du det kristna livet! En levande kristen är en *väntande* kristen.

"... blicken vänd mot himlen opp, att vi i tro och hopp redo må stå."

Vi är trolovade med Kristus, och ingen annan (2 Kor 11:2), och är det verkligen fråga om *kärlek*, så må fästmon vara uppfylld av en enda tanke: att hennes fästman skall komma och hämta henne *hem*! Hur skulle det som finns här nere på jorden kunna locka och fångsla en brudesjäl, som väntar på det hem *Jesus* berett åt henne? Varför skulle hon lägga ned sina pengar, sin tid och sitt intresse på det inackorderingsrum där hon bara bor i väntan på sitt riktiga hem? Varför skulle hon samla skatter där, när ingenting kan tas med vid flyttningen?

"Allt som lockar och bedrar ingen plats hos bruden har. Hon är fylld av längan hem till himmelen . . ."

Redan hör hon i fjärran anskriet: "Brudgummen kommer!" Det stora, det fantastiska mötet har kommit så nära. Allt det närvarande här blivit så överkligt, tomt och främmande. HAN kommer! Maranata!

Mats Jansson

Midnattsropet -76
— det kommer
att bli spännande!

Tag hem – lyssna – sprid!

MRM MRE 1103 Stereo

Orderadress:
MRM Box 344
101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30

KVINNAN VID SYKARS BRUNN

ROMARBREVET 8

MANNEN JESUS

KICKAN SUNDSTRÖM

Midnattsropet

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer med ett 16 -sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Björn Blåhammar, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 45:–, Halvår 23:–, Kvartal 12:–. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET
Box 1236, 161 12 Bromma
Tel. 08/23 52 30
Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN
Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30
Postgiro 44 10 05-6

JOHANNELUND, församlingshem
Missionsvägen 24, Bromma
Postadress: Box 1236
161 12 Bromma
Tel. 08/80 38 89

GAMLA BRO, servering, vandreri
KLARA TONER, bok- och musikaffär
Gamla Brogatan 27, Stockholm
Postadress: Box 344
101 24 Stockholm
Tel. (växel) 08/23 52 30

Ett ord på vägen ...
Tel. 08/20 92 96
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Grafiska Gruppen/Egnellska
Stockholm

**aktuellare
än någonsin**

pris 14: 50
inkl. moms.

Sänd mig mot postförskott
.... ex Fruktad frihet

Namn:

Bostad:

Postnr, adr.:

MR-Förl. Box 344
101 24 Stockholm

EVANGELIUM ... *forts. fr. sid. 5*

Den skulle de lösa och föra fram till Jesus. Om då ägaren skulle fråga varför de löste åsnan, skulle de bara svara, att Herren behövde den. Det räckte.

Nu är frågan den: Uppmanade inte Jesus till egenmäktigt förfarande och stöld? Nej, Herren behövde åsnan. Den var Jesu kommunikationsmedel.

Det är på Herrens befallning vi handlar utan att spekulera i effekter. Vi önskar vare sig förföljelse eller fängelse. Skulle det ändå bli resultatet, tar vi hellre det än att dvälas i evighet i mörkrets boningar, därför att vi inte var lydiga, när Herren talade till oss.

Äntligen ett rejält bibelfodral!!!

Kan Du nu få i äkta läder. Med eller utan text på framsidan. Och om Du vill, en käck ögla om handleden.

B O K M Ä R K E i äkta skinn.

Med
guld
tryck.

VÄLJ RÄTT ☐ 258x168mm kr 47:65
STORLEK. ☐ 288x198 " " 50:55
Mät bibeln så här:
☐ 313x228 " " 53:30
☐ 378x248 " " 57:40
☐ brunt ☐ svart

Behöver Du en speciell storlek blir det 15 kr extra.

☐ Med text. ☐ Utan text.
☐ Med ögla. ☐ Utan ögla.
Ögla kostar kr. 5:00 extra.

Alla priser inkl moms + porto och postförskottavg.

☐ Med text Ps 90:12 kr 5:00
☐ Med text Matt 25:6 kr 5:00

Kryssa för i lämplig ruta.

Namn _____

adress _____

BESTÄLL I DAG!

*Så långt lagret räcker

FRÅN **Fodralet**
Box 344 101 24 Stockholm

Prenumerera

för 1976 redan NU

Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.

Prenumerationspriset är:
Helår 45:—, halvår 23:—, kvartal 12:—. Lösnummer 1:80:—. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet.
Postgiro 57 16 20-4.

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer
☐ Är ny prenumerant ☐ kvartal 12:—
☐ Ja, jag vill bli kommissionär ☐ halvår 23:—
Jag tar ex av Midnattsropet t. v. ☐ helår 45:—

Efternamn _____ Förnamn _____

c/o _____

Gata, Box, Postlåda etc. _____

Post-nr _____

Postanstalt _____

Frankeras ej
M. R. betalar
portot

Till
MIDNATTSROPET
Pren.avd.
Box 1236
161 12 Bromma 12

Svarsförsändelse
Konto nr 4745

Profetia och verklighet

– i vår tid!

Skicka efter boken idag!!

15:— Orderadress:

MR-förlag, Box 344, 101 24 STHLM 1

KLARA TONER

● BUTIKEN:

- Biblar på många språk
- Rikt urval god andlig litteratur
- Grammofonskivor och kassettband
- Gitarrer med tillbehör

KLARA TONER

G:la Brog. 27
Stockholm ☎ Centralen
Tel. 08/23 52 30

GAMLA BRO — med evangelium i centrum

Gamla Brogatan 27 ☎ Centralen, Stockholm

*förvandlat
av ungdom
som
förvandlats
genom
evangelium*

GAMLA BRO lever genom Guds Ande och kraft. Alltid evangelium i centrum. Alltid öppet för den som söker andlig hjälp. Jourtelefon: 235 230.

VÄCKELSEMÖTEN onsdag 19.30. Söndag 19.00

BIBELSTUDIUM varje tisd. 19.30. Arne Imsen undervisar.

BÖNEMÖTEN. Vardagar 7.30 och 12.00.

KOM OCH LÄR KÄNNA VÅR JESUS!

● SERVERING

Trivsamma och rökfria lokaler mitt i city.

Hemlagade lunchrätter eller något från grillen.

Vacker festvåning för mindre sällskap — Sammanträdeslokaler —

Vandrarhem.
Ring för beställning!
Tel 235 230

Öppet vard. 9–23
Sönd. 12.30–23.00

Postgironr 44 10 05-6

● KLARA TONER

Rikt urval andlig litteratur
Biblar på många språk

Gitarrer, LP-skivor, Kassetter.

Öppet 9.30–18.00
Lörd. 9.30–14.00

Bandotek/läsrum

Lyssna till bibelstudier och väckelsemöten på kassett. Väckelselitteratur i läsrummet.

Öppet 9–23
Sönd. 12.30–23.00

Böcker till julen

ORUBBLIG TRO

— Berättelsen om Watchman Nee
Av Angus I Kinnear, Pris 24: 75

"Ett gripande dokument. Boken beskriver en situation i Kina nästan identisk med Maranatas. De är bara de lokala förhållandena som avviker.

Jag har inte läst den här boken, jag har 'ätit' den. Det finns en underström i den som är helt fantastisk. ORUBBLIG TRO är väckelselitteratur av vår förnämsta klass."

Arne Imsen

KRISTEN AUKTORITET

Av Watchman Nee, Pris 17: —

"En oerhört skakande läsning. Den här boken skulle vara kristen läsa. Är man inte beredd på omvändelse på vissa punkter är boken helt livsfarlig. Den ställer nämligen omutliga krav på församlingslivet och hur det är att vara kristen.

Av KRISTEN AUKTORITET krävs det vissa förkunskaper. Därför skall man inte strö den här boken runt omkring sig till vem som helst."

Arne Imsen

DEN TREDJE REFORMATIONEN, DEL II
— Vederdöparna, den fria kristna församlingens uppkomst på luthersk mark 1517—1558, Pris 40: —

Av Karl Kilsmo

"Jag har väntat länge på 2:a delen. Första delen utkom redan 1967. Böckerna utgör tillsammans en oerhört gripande läsning.

DEN TREDJE REFORMATIONEN handlar om ett skede i reformationstiden, då vederdöparna utsattes för en fruktansvärd förföljelse av Luther och Calvin. Vederdöparna kom nämligen att utgöra ett hot emot de statskyrkomodeller Luther och Calvin efter hand förespråkade. Vederdöparna fick lida oerhört och många dödades.

De här böckerna skall ni till varje pris skaffa..."

Arne Imsen

Sänd din beställning till:

KLARA TONER

Box 344

101 24 Stockholm

Tel. 08/23 52 30

Bli kommissionär 1976

Vill du gå in i denna angelägna uppgift att sprida evangelium genom Midnattsropet?
Vi har alla anhöriga, vänner och arbetskamrater som måste nås av Guds frälsningsbudskap.
Som kommissionär erhåller du även 40 % av försäljningspriset på tidningen.

Ja, jag vill bli kommissionär och tar tills vidare ex. av Midnattsropet.

Kryssa för den ruta som passar dig:

☐ Jag är prenumerant

☐ Jag är **ej** prenumerant

Namn:

Bostad:

Postnr, adr.: Tel.: /

MIDNATTSROPET, Box 1236, 161 12 BROMMA 12. Tel. 08/23 52 30. Postgironr 57 16 20-4.

NY LP

VARFÖR BYGGER DU NOA EN BÅT?

Christina Imsen sjunger evangelium

SIDA A

1. Varför bygger du Noa en båt

4.20 ANDERS FLODÉN

2. Härlighetens morgon

3.03 L. THANNER - E. DAHLGREN

3. Då Jesus från Nasaret

2.15 AAGE SAMUELSEN

4. Vid älvarna i Babylon

2.55 WERNER SKIBSTEDT - O. WITT

5. Snart en morgon bryter fram

2.55 AAGE SAMUELSEN

SIDA B

1. Finns det kraft

3.05 SÅNGFÖRFATTAREN OKÄND

2. Hur underlig är du

2.37 EMIL GUSTAVSSON

3. Gränslösa frälsning

2.55 AAGE SAMUELSEN

4. I tidens aftonskymning

2.37 SÅNGFÖRFATTAREN OKÄND

5. Pilgrim som på väg

2.50 JOSEF ROGNER

MRL
2110 Stereo

Orderadress:
MRM Box 344
101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30